

[Ole Henriksen]

skal bruge et par år for at få den nødvendige indsigt i virksomheden. Sådan kan man også konkludere kommissionsdomstolens bemærkninger.

Domstolen deler i øvrigt milde næser ud til lønnings- og pensionsdepartementet, budgetdepartementet, rigsrevisionen, finansministeriet og såmænd også til folketinget, som uden indvendinger af nogen art godkendte P&Ts bidrag til et tillægsbevillingslovsforslag for finansåret 1979 med en overskridelse af driftsrammen på 252 mill.kr.

Derimod er det ikke milde næser, der deles ud til P&Ts ansvarlige ledelse, snarere rigtige begmænd. Ikke mindst gælder det daværende generaldirektør Poul Hansen, der tillægges hovedansvaret for en række forhold i sin embedsperiode. Jeg har allerede været inde på nogle af disse forhold og skal undlade at remse de resterende op, men jeg vil rejse to konkrete problemstillinger, jeg har hæftet mig ved i beretningen.

Det ene er det forhold, at Poul Hansen ifølge styrelsesloven af 1976 foruden sin selvstændige stilling som generaldirektør også skulle fungere som ministerens departementschef. Af beretningen på side 527 fremgår det klart, at ministeren ikke var tilfreds med Poul Hansens rolle som departementschef, og han lod derfor i stigende omfang arbejdsopgaverne overgå til ministeriets planlægningsafdeling, der endte som et administrativt mellemlid mellem ministeren og generaldirektøren på væsentlige departementale områder. Dette til trods for at planlægningsafdelingen ikke var beregnet til at varetage den slags opgaver.

Årsagen til denne politiske manøvre, som jeg vil kalde den, var givetvis, at der var uoverensstemmelser mellem ministeren og Poul Hansen om gennemførelsen af den nye struktur, som var indeholdt i den såkaldte gule betænkning. Poul Hansen havde siden sin tiltræden arbejdet efter retningslinjerne i den gule betænkning, hvorimod ministeren tog afstand fra strukturændringernes fulde gennemførelse. Beretningen siger herom:

»... at Risgaard Knudsens gennemgribende ændringer, som blev gennemført med bred politisk tilslutning, indebar et *politisk holdningsskifte*, som generaldirektør Poul Hansen næppe kunne have forudset. Der kan ikke være nogen tvivl om, at de planer, som Poul Hansen havde ved sin tiltræden som

generaldirektør om at gennemføre den nye struktur i overensstemmelse med retningslinjerne i den gule betænkning, *dengang nød politisk støtte.*«

Man må på denne baggrund fastslå, at Poul Hansen var blevet anbragt i en umulig situation, som ikke tillod ham at arbejde videre med strukturændringerne som generaldirektør, og som departementschef var det blevet lige så umuligt, idet ministerens planlægningsafdeling langsomt havde overtaget Poul Hansens departementale område.

Det kan derfor forekomme ret malplaceret, når der på beretningens sidste side står, at Poul Hansen har haft »en noget særpræget opfattelse af sin stilling som departementschef i forhold til ministeren«. Alt dette foregik i sidste halvdel af 1980 og har for mig at se spillet en ikke uvæsentlig rolle, da man i begyndelsen af 1981 skulle tage stilling til forlængelse af Poul Hansens ansættelse som generaldirektør.

Jeg ville nævne et forhold mere, men jeg kan se, at den gule lampe lyser, og det må jeg så tage ved en senere lejlighed. Jeg kan sige, at vi fra SFs side kan støtte – nu får jeg ikke min konklusion med, men det må jeg tage i næste omgang – det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Ole Espersen m.fl.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg vil bede medlemmerne om så vidt muligt at henvise til sidetal, når der citeres fra beretningen fra kommissionsdomstolen. Det vil være en vældig støtte for referenterne, da det er en beretning på 1.000 sider.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for hans redegørelse og ganske særligt pege på justitsministerens betragtninger over de betingelser, der skal være opfyldt, både de objektive og de subjektive betingelser, for at ifalde ansvar efter ministeransvarlighedsloven.

Jeg mener, det er meget på sin plads at få denne præcisering på baggrund af kommissionsdomstolens betragtninger over visse trafikministres korte funktionsperiode.

Jeg skal ikke gennemgå dette meget omfattende materiale, det er aldeles unødvendigt. Det er tilstrækkeligt at notere sig, at kommissionsdomstolens beretning indeholder en om-